

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

בפני: סא"ל שחר גרינברג - סגן הנשיאה

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סרן גלי קטלן, סגן עינב אוראל כהן)

נגד

ק/XXX רס"ל ס' פ' (ע"י ב"כ, אל"ם רן כהן, סרן אנסטסיה סורז'נקו)

החלטה

ביום 15.10.2018 נעצר החשוד שבפניי, בחשד לעבירות של אונס, מעשה מגונה בנסיבות אינוס, מעשה מגונה, הטרדה מינית והתנהגות שאינה הולמת. ביום 16.10.2018, נערך דיון מעצר בפניי, בסופו הוריתי על הארכת מעצרו של החשוד עד היום, מטעמים חקירתיים, על מנת לבצע שבע פעולות חקירה סמויות, עליהן הצהירה התביעה, ולאחר שמצאתי כי התשתית הראייתית שנאספה מקימה יסוד סביר לחשדות המיוחסים לחשוד, ואין ניתן להורות על שחרורו ממעצר. היום מבקשת התביעה כי בית הדין יאריך את מעצרו של החשוד למספר ימים נוספים, לצורך ביצוע של שש פעולות חקירה, כאשר פעולות חקירה 1 ו-6 בדוח הסודי הנוכחי, הן פעולות עליהן הוצהר בדיון הקודם, וסומנו בדוח הסודי הקודם כפעולות 8 ו-9, כאשר ביצוען, נוכח טיבן ואופיין, לא יכול היה להיערך עד היום, מאחר שמדובר בפעולות חקירה התלויות בתוצאות פעולות חקירה אחרות. עיינתי בחומר החקירה החדש שהתווסף על חומר הראיות שהוגש לעיוני בדיון הקודם, והתרשמתי כי התשתית הראייתית שנאספה נגד החשוד התעבתה ובוודאי שלא נחלשה, לאחר שהחשוד ומספר מתלוננות עומתו ביניהם. יצוין, כי בחומר החקירה קיימות ראיות בעלות משקל משמעותי, שנוצרו עוד בטרם נפתחה החקירה, ויש להן משקל משמעותי נוכח נסיבות היווצרותן, באופן המשליך על החשדות נגד החשוד, כך שלמעשה הן קושרות את החשוד לעבירות המיוחסות לו. פעולות החקירה עליהן הצהירה התביעה בדיון היום נמצאו על ידי כפעולות חקירה מהותיות ביותר, לצורך בירור החשדות התלויים נגד החשוד, ולא ניתן להורות על שחרורו של החשוד ממעצר סגור, כעתירת ההגנה, משיקולים חקירתיים. זאת, בנוסף

לעילות מעצר ממשיות הקמות במקרה זה, משמדובר בחשוד אשר ארבע חיילות מסרו עדויות במצ"ח בגין מעשים בעלי אופי מיני שביצע לכאורה כלפיהן בנסיבות צבאיות, במידה המקימה על אתר עילות מסוכנות צבאית, פגיעה במשמעת הצבא וחשש כללי לשיבוש החקירה, אם לא ישהה החשוד במעצר בזמן החקירה.

נוכח האמור לעיל, הנני מורה על הארכת מעצרו הסגור של החשוד עד יום 22/10/2018 בשעה 18:00.

לעניין בקשת איסור פרסום פרטי החשוד אשר העלתה ההגנה, אציין את הדברים הבאים:

כידוע, עיקרון פומביות הדין הוא אחד מעקרונות העל של שיטתנו המשפטית, והוא מעוגן הן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, והן בסעיפים 324 ו-325 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, המקבילות לסעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984.

בהתאם לעיקרון האמור, הכלל הוא פרסום פרטי חשודים ולא איסור הפרסום. על מנת שיאסר פרסום פרטי חשוד עליו להצביע על נזק חמור שייגרם לו כתוצאה מן הפרסום (בש"פ 5759/04 תורג'מן נגד מדינת ישראל (2004), עלב"ש 94/12 התובע הצבאי הראשי נגד סמ"ר א' א' (2012)).

הפסיקה קבעה חריגים נוספים, מעבר לנזק חמור שעלול להיגרם לחשוד כתוצאה מן הפרסום, בהם יש להימנע מפרסום פרטי החשוד (ראו עלב"ש 124/13 סמל ק' ש' נגד התובע הצבאי הראשי (2013)).

כאשר מדובר בחשוד בעבירות מין, קיים אינטרס ספציפי בפרסום פרטי החשוד, על מנת לאפשר למתלוננות אחרות, לדעת כי ישנה חקירה נגד החשוד, באופן שעשוי להביא להגשת תלונות נוספות. כאמור, מהתשתית הראייתית בתיק זה עלה כי **ארבע מתלוננות** מסרו עדויות במצ"ח נגד החשוד והלינו כי ביצע עבירות מין כלפיהן. בנוסף, עולה מהראיות חשש ממשי כי קיימות מתלוננות נוספות. לא זאת אף זאת, אלא שחלק מהמתלוננות שמסרו עדויות במצ"ח נגד החשוד, ציינו בחקירתן כי עשו זאת רק **לאחר** ששמעו כי מתלוננות אחרות פנו בתלונה נגד מעשי החשוד כלפיהן, והדבר הקל עליהן בהגשת התלונה.

ההגנה ציינה בבקשתה כי מדובר בחשוד המשתייך לקהילה מסורתית ועובדת פרסום פרטיו, במיוחד בחשדות המיוחסים לו, עשויה לפגוע בו ובמשפחתו באופן ממשי. מסמך של אחד מנכבדי הקהילה הוגש לבית הדין לבסס את טענות אלה.

הפסיקה התייחסה גם למקרים בהם מדובר בשאלת פרסום פרטי חשוד המשתיך למעגל חברתי מיוחד, ואפילו בעל מעמד דתי גבוה, וקבעה כי אין באלה כדי לסטות מעיקרון פומביות הדין.

אין בית הדין מקל ראש כלל וכלל בנוק העשוי להיגרם לחשוד, אם יפורסמו פרטיו. עם זאת, הפסיקה הכירה בנוזקים האינהרנטיים הנגרמים לחשודים, עם פרסום פרטיהם, נזק שהוא תוצר לוואי בלתי נמנע של ההליך הפלילי, אך אין בו כדי להכריע את הכף לאיסור פרסום (בש"פ 4231/07 גורליק נגד מדינת ישראל (2007), עלב"ש 14/13 אע"צ א' ז' נגד התובע הצבאי הראשי (2013)).

התשתית הראייתית שנאספה עד כה, כאשר החקירה כבר מתנהלת זה זמן, הינה תשתית ראייתית רחבה שכבר בשלב זה נמצאה על ידי בית הדין ככזו הקושרת את החשוד במידה משמעותית לחשדות נגדו, ובוודאי שלא ניתן להגדירה כ"חלשה".

ההגנה לא הציגה לבית הדין תשתית ראייתית אשר מצביעה על נזק חמור, אשר עשוי להיגרם לחשוד, אם יפורסמו פרטיו, מעבר לנוזקים, אשר גם אם אינם קלים, ואפילו כואבים, לא ניתן לומר כי מדובר בנוזקים חמורים מסוג הנוזקים שהוכרו על ידי הפסיקה כנוזקים המצדיקים את איסור פרסום פרטי החשוד.

אשר על כן, לא מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה, ולאסור את פרטי החשוד, ואלה מותרים לפרסום.

על מנת לאפשר להגנה לשקול הגשת ערעור על החלטה זו, מבלי לסכל את הערעור, ככל שיוחלט להגיש כזה, ועל מנת שלא לגרום לתוצאה בלתי הפיכה, עם פרסום פרטי החשוד, בטרם תידון בקשת ההגנה לאסור את פרטיו, בפני ערכאת הערעור, הנני מורה על עיכוב החלטתי זו, ב-72 שעות, כך שפרטי החשוד יהיו אסורים לפרסום עד ליום 21.10.2018 בשעה 21:00.

העתק מהחלטה זו יועבר לרל"שית נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

- זכות ערעור כחוק
- ניתנה היום, בשעה 21:00, 18.10.2018, ט' בחשון התשע"ט, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

סגן הנשיאה